

РЕШЕНИЕ

№ 351

Препише

гр. Враца, 16.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВРАЦА, троен състав, в публично заседание на 19.09.2017 г. през две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИГЛЕНА РАДЕНКОВА
ЧЛЕНОВЕ: СИЛВИЯ ДИМИТРОВА
ТАТЯНА КОЦИВА

при секретаря ДАНИЕЛА ВАНЧИКОВА и в присъствието на прокурора ВЕСЕЛИН ВЪТОВ, като разгледа докладваното от съдия РАДЕНКОВА адм. дело №445 по описа на АдМС – Враца за 2017 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Производството по делото е образувано на основание изпратен от Общински съвет Криводол протест вх.№136/30.06.2017г. от Окръжна прокуратура – Враца, с който е протестирана Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол. В протеста са изложени съображения, че оспорената Наредба е приета с Решение №35 по Протокол №6/13.02.2004г. на Общински съвет – Криводол, на основание чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА (в редакцията преди изменението с бр. 69 от 2006 г.), във връзка с чл. 56 и чл. 57 от ЗУТ. Същевременно, с Решение №15 по Протокол №2/13.02.2002г. на Общински съвет – Криводол е приета и Наредба №2 за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти на територията на Община – Криводол, на основание чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Твърди се, че протестираната Наредба е приета без наличие на законова делегация и компетентност за това. Поддържа се, че уреждането на обществени отношения от една област следва да стане с един нормативен акт.

Едновременно с изложеното се твърди и противоречие с нормативен акт от по-висока степен, доколкото, приетите административно-наказателни разпоредби в глава четвърта от Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол са уредени в чл. 232, ал. 5, т. 7 и чл. 237, ал. 2, т. 7 от ЗУТ и по размер са различни от тези, определени в Наредбата.

Претендира се присъждане на сторените в настоящето производство разноски.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 188 от АПК оспорването е съобщено чрез обявление в "Държавен вестник" бр.62/01.08.2017 г.

Ответникът по оспорването Общински съвет – Криводол, не е изразил становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура Враца поддържа протеста.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, както и Правилника за организация и дейност на Общински съвет – Криводол, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, действал към момента на приемане на Наредбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните и след служебна проверка на протестирания акт съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

В случая се касае до оспорване на разпоредби от подзаконов нормативен акт с вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на повтарящи се обществени отношения в границите на съответната община. Актът е издаден от орган на местно самоуправление и подлежи на безсрочно оспорване съобразно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК.

От приложената от ответника административна преписка по приемането на Наредбата се установява, че е спазена предвидената в Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Криводол, действал към момента на приемането на оспорените текстове.

Съгласно чл. 76, ал. 3 от АПК, чл. 8 от ЗНА и чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, общинските съвети имат нормотворческа компетентност, ограничена по териториален и предметен обхват. Общинските съвети приемат нормативни актове - правилници и наредби, с които уреждат обществени отношения с местно значение. В случая предмет на регламентация са реда и начина за разпространение на реклама и информация на територията на Община Криводол, чрез рекламно-информационни носители и рекламно-информационни елементи - арг. чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, а адресати са физическите и юридически лица, които осъществяват визираната рекламно-информационна дейност на визираната територия. Налице е делегиране на компетентност на общинския съвет чрез изрично посочване в специалния закон, а именно в разпоредбата на чл. 57, вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Констатира се наличие на материална и териториална компетентност на Общински съвет – Криводол като издател на нормативния акт.

По тези съображения оспорената Наредба, се явява акт, издаден в изискуемата писмена форма, от компетентен орган, с решение, взето на редовно проведено негово заседание и при спазена процедура по приемането, съобразно изискванията на чл. 27, ал. 2 и ал. 4 от ЗМСМА и на подробно разписаните в Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Криводол. Следователно оспорените текстове от Наредбата не са нищожни.

На заседание на ОбС-Криводол, проведено на 13.02.2004г., с 17 гласа „за“ и 0 гласа „против“ и „въздържал се“, с Решение №35 по Протокол №6 от 13.02.2004г. Общински съвет - Криводол е приел Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим. Подаден е против административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол, по определенията на чл. 75, ал.1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, и чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА представлява подзаконов нормативен административен акт. Съгласно разпоредбите на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК той подлежи на безсрочно оспорване пред съда.

Разгледан по същество, протестът е частично основателен.

Съгласно чл. 196 от АПК, във връзка с чл. 168 от АПК и чл. 142 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия.

В случая нормативния акт на Общински съвет Криводол е постановен от надлежен орган, в кръга на неговата компетентност по чл. 56, ал. 2, вр. чл. 57,

ал. 1 от ЗУТ, в изискуемата писмена форма и при спазване на процесуалните правила досежно изискванията за кворум и мнозинство, предвидени в разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и ал. 4 от ЗМСМА в редакциите им към датата на вземане на решението.

За да се прецени материалната законосъобразност на оспорените разпоредби от Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол, следва да се прецени дали те преповтарят законовите изисквания.

С Наредба №2 за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти на територията на община Криводол, приета с Решение №15 по Протокол №2/13.02.2002г. на Общински съвет – Криводол, изменена с Решение №458/2016г. на АдмС – Враца, са определени видовете, предназначението, изискванията към оформлението и поставянето на преместваеми обекти, както и реда за поставянето им.

Както вече бе посочено, предмет на регламентация с Наредба №5 са реда и начина за разпространение на реклама и информация на територията на Община Криводол, чрез рекламно-информационни носители и рекламно-информационни елементи - арг. чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, а адресати са физическите и юридически лица, които осъществяват визираната рекламно-информационна дейност на визираната територия.

В случая и двете наредби са издадени на основание чл. 56, ал. 2 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ и съдържането на оспорената наредба №5 следва да съответства на съдържашата се в нормите от ЗУТ правна регламентация.

Съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други). Съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, за обектите по ал. 1 се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, а за държавни и общински имоти - и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. Аналогично е законодателното разрешение и за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи - арг. чл. 57, ал. 1 от ЗУТ.

От цитираната правна регламентация следва, че законът въвежда разрешителен режим за поставяне на преместваеми обекти в поземлени имоти, съответно на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи, като предоставя на общинските съвети правомощие да определят само реда, по който да бъдат издавани разрешенията за поставяне, но не и условията за това.

Уредбата, която дава общинската наредба №5 уточнява и конкретизира законовата уредба съобразно местните условия, тя не преурежда по различен начин вече уредени обществени отношения. Предмет на Наредба №5 и Наредба №2 са различни обществени отношения и макар основанието за приемането и на двете наредби да е един и същ законов текст - чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, не е задължително уреждането им да става с един нормативен акт и не може да бъде аргумент за незаконосъобразност на Наредба №5.

По отношение на противоречие на разпоредбите на глава четвърта от Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на

Община Криводол с нормативен акт от по-висока степен, съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 232, ал. 5, т. 7 от ЗУТ предвижда, че се наказва с глоба от 1 000,00 до 5 000,00 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което е допуснало да бъде поставен върху негов имот или е поставило преместваем обект или рекламен елемент в противоречие с изискванията на наредбата по чл. 56, ал. 2.

От своя страна нормата на чл. 237, ал. 2, т. 7 от ЗУТ регламентира, че Кметът на общината налага имуществена санкция на юридическо лице или на едноличен търговец, както следва на лице, което е допуснало да бъде поставен върху негов имот или е поставило преместваем обект или рекламен елемент в противоречие с изискванията на наредбата по чл. 56, ал. 2 – в размер от 1000,00 до 10 000,00 лв.

В оспорените текстове на глава четвърта от Наредбата – чл. 38 – чл. 43 от същата, предвидените глоби за нарушенията ѝ са в размер от 50,00 до 100,00 лв., освен ако по друг нормативен акт не подлежи на по-тежко наказание.

В случая минималният и максималният праг на наказанието са значително по-ниски от визираните такива в закона. По този начин на практика се въвежда размер на наказанието, непредвиден в по-високия по степен нормативен акт - ЗУТ и по-конкретно в чл. 232, ал. 5 и чл. 237, ал. 2 от същия.

По изложените съображения настоящият състав намира, че протестът в тази му част е основателен и следва да бъде уважен като се отменят като противоречащи на нормативен акт от по-висок ранг разпоредбите на чл. 38; чл. 39; чл. 40; чл. 41; чл. 42 и чл. 43 от Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол.

В останалата част протестът на Окръжна прокуратура Враца е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, приложим в настоящото производство във връзка с препращащата норма на чл. 196 от АПК, ОБС-Криводол следва да бъде осъден да заплати направените деловодни разноски в размер на 20,00 лева - платена такса за обнародване на оспорването в Държавен вестник, които са своевременно предявени и доказани по размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 146, т. 4 от АПК Административен съд – Враца

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл. 38; чл. 39; чл. 40; чл. 41; чл. 42 и чл. 43 от Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол, приета от Общински съвет – Криводол.

ОТХВЪРЛЯ протеста на Окръжна Прокуратура – Враца против Наредба №5 за рекламно-информационната дейност на територията на Община Криводол, приета от Общински съвет – Криводол в останалата му част.

ОСЪЖДА Общински съвет – Криводол **ДА ЗАПЛАТИ** на Окръжна Прокуратура – Враца сумата от 20,00 (двадесет) лева деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138 от АПК да се изпрати препис от същото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /a/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /a/

2. /a/